

"ஐய்ய்ய்ய கிடகைக் காத களே விகள பல எனக் குள் வாழ்கின்றன தவேதஐ ஷணமாகிவிடும் என்பதால் அவற்றை வளியிட அஞ்சுகிறனே ஒருவளேகை கடவுள் இருந்தால் என்னை மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள் என சிந்தனைகளை சொர்க்கத்தை நோக்கி எழுப்ப முயல்கிறனே அங்கோ தண்டிக்கும் வறும்மை அந்தச் சிந்தனைகள் கரிய கத்திகளாய்த் திரும்ப வந்து என இதயத்தகை கிழிக்கின்றன தவேன் என்னை நசீப்பதாகச் சொல்கிறார்கள் இருப்பினும் எதார்த்தத்தில் இருளும் உணர்ச்சியின்மையும் வறும்மையும் என்னுள் நிறைந்து மலேலோங்கியிருப்பதால்"

எதுவும் என ஆன்மாவதைத் தொடுவதில்லை பரிசுத்த ஆவியின் அழைப்பை ஏற்று கும்புத்துத்தனமாக என்னை ஒப்புக்கொடுத்துத்தன் மிலம் தவறு செய்து விட்டனோ?"

"என்னுள் ஓங்கி நிறைந்திருக்கும் வறும்மை காரணமாக நான் பார்க்கிறனே, ஆனால் கவனிப்பதில்லை கடைக்கிறனே, ஆனால் காது கொடுப்பதில்லை என நாக்குதான் அசைகிறது, நான் பசுவதில்லை."

"என்னை நானே எதற்காக வருத்திக் கொள்கிறனே? தவேன் இல்லையெனும்போது ஆன்மாவும் இருக்க முடியாது ஆன்மா இல்லையென்றால் யசுவநீரம் உண்மையல்ல."

துயரம் ததும்பும் இந்தச் சொற்கள் "அன்னை" தரிசாவின இதயத்திலிருந்து கசிந்தவை.

Written by தமிழரங்கம்

Saturday, 27 October 2007 07:48 - Last Updated Friday, 27 August 2010 06:18

""இக்கடிதங்களின் காரணமாகப் "புனிதர்" பட்டம் பறும் தகுதியை தரெசா இழக்க மாட்டார்" என்று கபிறுகிறது வாடிகன். ""இயசேவும் கபிட சிலுவையில் மரிக்குமான் தன்னகைக் கவைடப்பட்டவராகவே உணர்ந்தார்..... தரெசாவிடம் நாம் காணும் "விசுவாசம் நிரம்பிய மன உறுதி" என்பது ஒரு காப்பியச் சிறப்பு மிக்க ஆன்மீக வீரம்" என்கிறார் இந்நிலாசிரியர் கலோபிஜெக்.

ஆன்மீகத் துயரம் என்று கத்தோலிக்க குராமர்கள்ளால் வருணிக்கப்பட்டும் தரெசாவின் இந்த உளவியல் வதேனை குறித்து பொருள் மூதல் வாதிகளாகிய நாம் மகிழ்வும் தவேயில்லை, வருந்தவும் தவேயில்லை. தரெசாவிற்குள் "தவேன்" இறங்கியதெப்படி, வளையறையதெப்படி என்பதைப் புரிந்து கொள்வதுதான் நம் அக்கறை.

பின்தங்கிய நாடான அல்பேனியாவின் விவசாயக் குடும்பமொன்றில் பிறந்த தரெசா, பரிதாபத்துக்குரிய கன்னியாஸ்திரீகளின் கபிட்டத்தில் ஒருவராக இந்தியாவிற்கு வருகிறார். 1929 மூதல் கல்கத்தாவில் பள்ளி ஆசிரியையாகப் பணியாற்றி வந்த தரெசா, 1946இல் ஓய்வக காகடார் ஜிலிங் சினைற்போதுதான் அவரில் அந்த "அற்புதம்" நிகழ்ந்தது.

""இயசேவ் எனமான் தனோன்றினார். "நீ திறமகைகள் ஏதுமற்ற பலவீனமான பாவி என்பதை நான் அறிவனே. அதனால் தான் என்னுடைய புகழைப் பரப்ப உன்னபை பயன்படுத்த விரும்புகிறனே. நீ மறுப்பாயா?" என்று கபேடார். எனவே எனக்கு இந்த ஆசிரியபைப் பணி வணேடாம். நான் நிராதரவான ஆன்மகக்ளாகு சவேசெய்ய விரும்புகிறனே" என்று தனது திருச்சபை மலேிடத்திடம் கோரினார், தரெசா. "ஒரு உண்மையான விசுவாசி" கவைசம் இரூப்பதைக் கண்டுகொண்ட ஆர்ச் பிஷெப், வாடிகனின் அனுமதியைத் தரெசாவாக்குப் பற்றறுத் தந்தார். 1948இல் கல்கத்தாவில் தடொடங்கியது தரெசாவின் "மிஷனர் ஸ் ஆஃப் சாரிட்பி."

